

LOKA3VE05

Leiðbeinandi: Rannveig Jóhannsdóttir

Shh you cant say that out LOUD

Shh you cant say that out LOUD er ljóðabók á ensku sem fjalla um ljóð á því að gera gagnrýni á samfélaginu í heiminum okkar þar sem það er rosalega mikið í gangi þar sem það þarf að laga og líka ljóð um eitthvað sem ég hef upplifað sjálf í samfélaginu. Einnig er hugmyndin sú að bæta við ljóðum í byrjuninni sem fjalla ekki beint um kringumstæðunum í samfélaginu okkar og ekki endilega það sem ég hef upplifað til að gera verkefnið aðeins súrrealískt og svo að öll ljóða bókinn verði ekki of þung til að höndla.

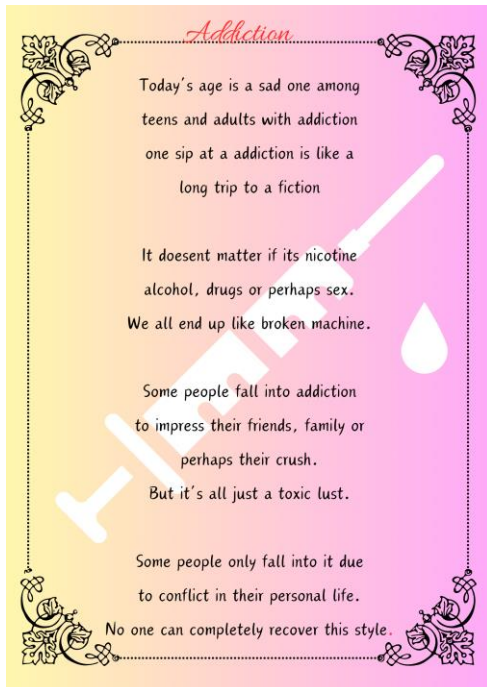
Ég fékk innblástur með að fylgjast með hvað er í gangi í heiminum og hvernig mér líður með þetta allt saman og líka bara hvernig mér er búið að líða undan farið. Planið var að hafa það ekki á ensku það sem mörg lokaverkefni fjalla eiginlega á Íslensku en mér finnst bara mjög gaman að skrifa eitthvað á ensku og ljóðagerð á ensku að mínu mati er léttara en á íslensku. Mér finnst líka rosalega gaman að yrkja ljóð um tilfinningar eins og sem dæmi sú tilfinning sem ég fæ þegar ég er á sviði í leikriti.

Ég fékk hugmyndina að gera þessi ljóð að því að frá ungum aldri þá hef ég reynt að skrifa laga texta um fyrrverandi kærasta/kærustum mínum að því að ég var rosalega mikið rómantísk manneskja en það er allt önnur saga. Ég hef allavega skrifað ljóð síðan fjórða bekk þar sem mitt allra fyrsta ljóð um pappa minn sem mamma mín hjálpaði mér með að því að ég bara kunni ekki að gera ljóð á þessum tíma og þurfti allavega einhverja hjálp til að byrja með. Og heppnin var að mamma mín var kennari minn á þessum tíma. Núna veit ég alls ekki hvar var um ljóðið en að munna eftir hvað það fjallaði um og hvað ég teiknaði á það er að sjálfsögðu eitt af mínum fallegustu minningum.

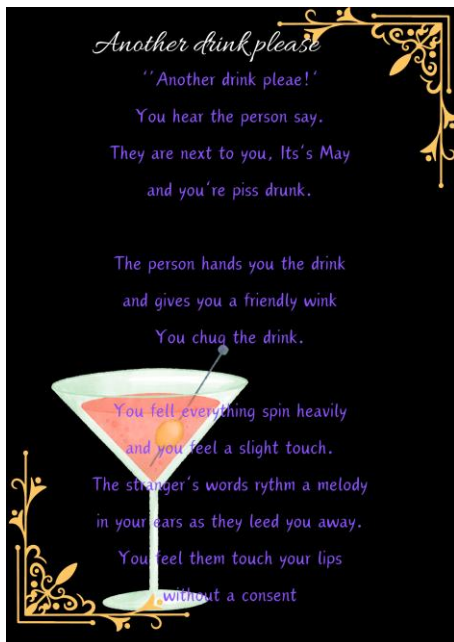
Ferlið byrjaði mjög svona hratt og ég var allavega komin með svona 10 eða minna en 10 ljóð á einni viku að því að það voru svo miklir áhugaverðir hlutir að gerast í lífinu mínu að ég gat eiginlega ekki set niður penan en það hætti strax að verða svona fljótt það sem ég fékk ritstíflu og átti erfit með að skrifa aftur og stundum fékk ég bara það kjánalegustu hugmyndir eins og ljóðið um bláa stólinn eða bláa fjallið en bláa fjallið fjallar um snjóflóð og ég ímyndaði mér hvernig fjall myndi líða ef að snjóflóð hrundi yfir fallesta bæinn sem er fyrir neðan því.

Þegar það var alveg að nálgast að enda verkefnisins þá þurfti ég að taka pásu á verkefninu og vinna í skóla leikritinu sem ég var í. Eftir það þá fór ég strax aftur að reyna að klára verkefnið mitt.

Það var ekkert það erfit að klára verkefnið mitt, en ég var næstum því farin að falla á tíma en hérna eru tvö af þeim uppáhalds ljóðunum mínum.

Þetta ljóð fjallar um sorga veröld unglunga og fullorðna í dag það sem neysla á eiturfjum og fleira er í það hæsta vandamál í dag. Einnig hef ég lent í því með áfengi og núna er það vandamál með nikótín.

Þetta ljóð fjallar um kynferðis ofbeldi það sem það er eitt það versta vandamálum í heiminum í dag, sérstaklega meðal kvenna.